

गुल्म

गुर्वी, स्त्री, (गुरुभारयुक्तो गर्भोऽभ्याः । गुरु + डीष् ।) गर्भवती । इति हेमचन्द्रः । ३।२०३ ॥
 (“नहि बभ्या विजानाति गुर्वीप्रसववेदनाम्”
 इति हितोपदेशः ॥)

गुरुपत्नी । (गुरोः पत्नीति गुरु + डीष् ।)
 गौरवयुक्ता । (गुरु + वीतोयुयवचनात् ।)
 ४।१।४४ । इति विभाषायां डीष् ।) यथा ।
 अनन्यगुर्वास्तवकेन केवलः पुराणमूर्तेर्महिमा-
 वगम्यते । इति माघः ॥ (गुरुभारविशिष्टा ।
 यथा, महाभारते । ३।२२।३७ ।

“ततः श्रावणं गदां गुर्वीमाविध्यन्तं महाहवे ।
 द्विधाचकार स्रष्ट्वा प्रजज्वाल च तेजसा ॥”
 गायत्री । यथा,—

देवीभागवते । १२।६।४२ ।

“गुहावासा गुणवती गुरुपापप्रणाशिनी ।
 गुर्वी गुणवती गुह्या गोप्रया गुणरूपिणी ॥”

गुलः, पुं, (गुड + डलयोरेक्याडुकारस्य लत्वम् ।)
 रोचनः । गुडः । इति मेदिनी । वे । १३ ॥

गुलचक्रन्दः, पुं, (गुलचस्य लताविशेषस्य कन्द
 इव कन्दोऽस्य गुलं गुडवद्रसं अक्षति अक्ष +
 अच् । ततः शकन्वादित्वाद्दोषे गुलचः ताडशः
 कन्दः । इति केचित् ।) कन्दविशेषः । कुली
 इति भाषा । तत्पर्यायः । गुष्ठाङ्कन्दः २
 बलाङ्कन्दः ३ निघण्टिका ४ । अस्य गुणाः ।
 मधुरत्वम् । सुशीतलत्वम् । वृष्यप्रदत्वम् । तप-
 नत्वम् । दाहनाशित्वम् । इति राजनिघण्टुः ॥

गुला, स्त्री, (गुलः गुड इव रसोऽस्य इति अर्थ
 आदिभ्योऽच् ततटाप् ।) कुहोद्वचः । इति
 मेदिनी । वे । १३ ॥

गुली, स्त्री, (गुडः चन्द्रवर्णुणात्ततिविषमयस्फोटा-
 लतिरित्यर्थः विद्यतेऽस्याः इति अर्थ आदिभ्यो-
 ऽच् ततो डौप् ।) गुटिका । रोगभेदः । वसन्त
 इति स्यात् । इति मेदिनी । वे । १४ ॥

गुलुच्छः, पुं, (गुच्छ + एगोदरात् वाधुः ।) गुच्छः ।
 स्रवकः । इति त्रिकाश्रयः ॥

गुलुच्छः, पुं, (गुच्छति गोलाकारेण वेद्यतीति
 गुड + क्लिप् गुडं तं तदाकारं उच्छति आदत्ते
 लपार्जन्यति वा । उच्छि “कर्मण्यब्” ३।२।१ ।
 इति अच् । ततो उच्छलत्वे वाधुः ।) गुच्छः ।
 इति हेमचन्द्रः । ४।१६२ ॥

गुलुच्छकः, पुं, (गुलुच्छ + स्वार्थे कन् ।) गुच्छः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥

गुल्फः, पुं, (गल + “कस्मिगलिभ्यो षगस्योष्”
 उर्णा । ५।२६ । इति षक् अकारस्योर्लं च ।)
 पादग्रन्थिः । तत्पर्यायः । घुटिका २ । इत्य-
 मरः । २।६।७२ ॥ चरकग्रन्थिः ३ घुटिकाः
 ४ घुटकः ५ घुटः ६ । इति हेमचन्द्रः । ३।२७६ ॥
 (यथा, गीः रामायणे । ६।२३।१२ ।

“समावेतौ करो पादौ गुल्फौ चावनतौ मम ॥”

गुल्मः, पुं, (गुडिति वेद्यति गुधते वेद्यते वा, गुड +
 करणे बाहुलकान् मक डलयोरेक्यात् डस्सलत्वे
 वाधुः ।) उदरजदोगविशेषः । तस्य निदानादि ।

गुल्म

“दुष्टा वातादयोऽथर्षं भिष्याहारविहारतः ।
 कुर्वन्ति पक्षधा गुल्मं कोष्ठान्तर्ग्रन्थिरूपिणम् ॥
 तस्य पक्षविधं स्थानं पार्श्वं हृन्नाभिवस्तयः ।
 हृन्नाभ्योरन्तरे ग्रन्थिः सञ्चारी यदि वाचलः ॥
 दृष्टचयापचयवान् स गुल्म इति कौर्मितः ।
 स अस्तेर्जायते दोषैः समस्तैरपि चोच्छ्रितैः ॥
 पुरुषाणां तथा स्त्रीणां ज्ञेयो रक्तेन चापरः ॥
 तस्य पूर्व्वरूपं यथा,—

“उदरबाहुल्यपुरीषवन्ध-
 टप्रचमलान्निविकूलनानि ।
 आटोपव्याधानमपक्तिशक्ति-
 रासन्नगुल्मस्य वदन्ति लिङ्गम् ॥” * ॥

तस्य सामान्यरूपम् ।

“अरुचिः कृच्छ्रविष्णुववातान्निविकूलनम् ।
 आनाहस्योर्हवातश्च सर्व्वगुल्मेषु लक्षयेत् ॥ * ॥
 वातिकस्य निदानं यथा,—

“रूक्षान्नपानं विषमातिमात्रं
 विचेष्टनं वेगविनियहश्च ।
 श्लोकोऽभिघातोऽतिमलचयश्च
 निरन्नता चानिलगुल्महेतुः ॥” * ॥

वातिकस्य रूपम् । यथा,—

“यः स्थानसंस्थानरुजा विकल्पं
 विड्वातसङ्गं गलवक्रप्रोषम् ।
 श्यावारुखलं शिशिरस्वरश्च
 हृत्कुक्षिपार्श्वं सशिरोरुजश्च ॥
 करोति जीर्णैर्भ्यधिकं प्रकोपं
 सुक्ते न्दुल्लं समुपैति यश्च ।
 वातात् स गुल्मो न च तत्र रूक्षं
 कषायतिक्तं कटु चोपशेते ॥” * ॥

पैतिकस्य निदानं यथा,—

“कृद्मन्तीक्ष्णोष्णविदाहिरूक्ष-
 क्रोधातिमदार्कहृताश्रसेवा ।
 आमभिघातो रुधिरश्च दुष्टं
 पैतस्य गुल्मस्य निमित्तमुक्तम् ॥” * ॥

पैतिकस्य रूपं यथा,—

“ज्वरः पिपासा वदनाङ्गरागः
 मूलं महज्जीर्णैति भोजने च ।
 खेदो विदाहो व्रणवक्त्र गुल्मः
 स्रग्शांसहः पैतिकगुल्मरूपम् ॥” * ॥

श्लेष्मिकस्य निदानम् ।

“श्रौतं गुरु श्लिग्मपचेष्टनश्च
 संपूरणं प्रस्वपनं दिवा च ।
 गुल्मस्य हेतुः कफसम्भवस्य
 सर्व्वस्तु दुष्टो निचयात्मकस्य ॥” * ॥

श्लेष्मिकस्य रूपम् ।

“स्तेमित्यश्रौतस्वरगात्रसाह-
 हृत्लासकासारुचिगौरवाणि ।
 श्लेष्मं रगत्वा कटिवोन्नतत्वं
 गुल्मस्य रूपणि कफात्मकस्य ॥” * ॥

इन्द्रजस्य रूपं यथा,—

“निमित्तलिङ्गान्युपलभ्य गुल्मं
 द्विदोषजे दोषबलावलक्ष ।

गुल्म

यामिश्रलिङ्गानपरांश्च गुल्मां-
 स्त्रीनादिश्लेष्मोषधकल्पनार्थम् ॥” * ॥
 त्रिदोषजस्य रूपं यथा,—

“महारुजं दाहपरीतमभ्रवद्
 धनोन्नतं श्लिग्मविदाहिरुणम् ।
 मनःशरीरान्निबलापहारिणं
 त्रिदोषजं गुल्ममसाध्यमादिशेत् ॥” * ॥
 अथ स्त्रीणां रक्तजगुल्मनिदानं यथा,—
 “नवप्रसूताहितभोजना या
 या चामगर्भं विष्टजेदतौ वा ।
 वायुर्हि तस्याः परिग्रह्य रक्तं
 करोति गुल्मं सरुजं सदाहम् ॥” * ॥

स्त्रीणां रक्तजगुल्मलक्षणं यथा,—

“पैतस्य लिङ्गेन समानलिङ्गं
 विशेषणञ्चाप्यपरं निबोध ।
 यः सन्दते पिच्छित एव नाङ्गे-
 श्चिरात् सशूलः समगर्भलिङ्गः ॥
 सरौधिरः स्त्रीभव एव गुल्मो
 मासे यतीते दृष्टमे चिकित्स्यः ।

स्त्रीणामार्णवजो गुल्मो न पुंसासुपजायते ।
 अन्यस्त्वष्टगभवो गुल्मः स्त्रीणां पुंसाश्च जायते ॥
 अथासाध्यलक्षणं यथा,—

सञ्चितः क्रमशो गुल्मो महावास्तुपरिग्रहः ।
 हतमूलः शिरानङ्गो यदा कूर्म इवोन्नतः ॥
 दौर्बल्यारुचिहृत्लासकासच्छर्दरतिस्वरैः ।
 लघ्वातन्द्राप्रतिश्यायैर्न्युच्यते न स सिध्यति ॥
 गृहीत्वा सञ्चरं श्वासच्छर्दतीसारपीडितम् ।
 हृन्नाभिहस्तपादेषु शोथः कर्षति गुल्मिनम् ॥
 श्वासः शूलं पिपासान्निविदेशो ग्रन्थिमुद्रता ।
 जायते दुर्बलत्वश्च गुल्मिनो मरणाय वै ॥

इति माधवकरः ॥ * ॥

तच्चिकित्सा यथा,—

“वातारितेनेन पथीयुतेन
 पथासमेतेन विरेचनं हि ।
 संखेदनं श्लिग्ममतिप्रशस्तं
 प्रभङ्गनक्रोधकृते तु गुल्मे ॥

खर्बिकाकुष्ठसहितः चारः केतकसम्भवः ।
 पीतस्तेनेन श्रमयेद्गुल्मं पवनसम्भवम् ॥
 तित्तिरांश्च भयूरांश्च कुकुटान् क्रौञ्चवर्नकान् ।
 सर्पिः शालिं प्रसन्नाश्च वातगुल्मे प्रयोजयेत् ॥ * ॥
 पित्तगुल्मे त्रिदृश्यं पातयं त्रिफलाम्बुना ।
 विरेकाय सितायुक्तं कम्पिलं वा समाचिकम् ॥”
 त्रिफलाम्बुना त्रिफलाकायेन । कम्पिलं कम्बिला
 इति लोके ।

“अभयां द्राक्षया खादेत् पित्तगुल्मी गुहेन वा *
 योगैश्च वातगुल्मोक्तेः श्लिग्मगुल्मसुपाचरेत् ॥
 अपरे च वलासत्रैर्युक्तियुक्तेः शमं नयेत् ॥” * ॥
 हिङ्गुग्रन्थिकथान्यनीरकवचाचयाभिपाठाश्टी-
 ट्चान्मं लवणत्रयं त्रिकटुकं चारुद्वयं दाडिमम् ।
 पथ्यापीप्लववेतसास्त्रहृत्पुषाण्यस्तदेभिः कृतं
 चूर्णं भावितमेतदार्द्रकरैः स्याद्बुजिजपूरद्रवैः ॥
 गुल्माभानगुदाङ्गुरान् ग्रहणिकोदावर्णसंज्ञौ गद